

Gian Thương Võng Du

Chương 7 : Chương 7

Chương 7

Chiếu theo lòng tò mò càng lúc càng mãnh liệt của mình đối với chuyện Minh Nguyệt và Thanh Phong, Lâm Nhạc Nhạc cuối cùng cũng phát hiện ra mình có suy nghĩ không thể cho ai biết với Thanh Phong.

Bắt đầu từ bao giờ thế nhỉ?

Cô cũng không rõ lắm. Có điều càng ngày cô càng thích cảm giác đứng cùng anh. Nhìn bóng dáng anh, nghe giọng nói của anh, cùng vào chiến trường, cùng săn boss, lúc Pk thì kêu lên với anh “Đứng đó, không được nhúc nhích” ... Từng chút từng chút một đều có thể khiến cô vui vẻ mỉm cười.

Nghĩ đến từ lúc cô và Thanh Phong đuổi giết nhau, lại nhìn lại tình trạng trà không nhớ cơm không ham của mình vì anh bây giờ, Lâm Nhạc Nhạc không khỏi cảm thán, nghiệt duyên mà, nghiệt duyên!

Nhưng mối nghiệt duyên này cũng thật âm đạm, vì còn có Minh Nguyệt ở giữa. Nếu cô đã thích ai cũng sẽ không ngại theo đuổi người ta. Nhưng mấu chốt là cô vẫn chưa xác định được người kia có độc thân hay không, Minh Nguyệt... Có phải là bạn gái của Thanh Phong hay không?!

Bởi vì không đạt được đáp án có ích ở chỗ Minh Nguyệt, Lâm Nhạc Nhạc đành phải hỏi Kinh Giải La Thường, qua quan sát của cô thì nữ vương này và Thanh Phong hẳn là quen biết ngoài đời.

Kết quả là Kinh Giải La Thường cũng trả lời rất hàm súc: Em hỏi hai bọn họ có quan hệ gì à? Hai người họ ngày nào cũng ngủ chung trên giường lớn với nhau, anh nói vậy em hiểu chưa?

Hiểu rồi, hiểu quá luôn rồi!

Lâm Nhạc Nhạc rất buồn rầu. Đã ở chung rồi!

Cô không biết phải làm sao bây giờ. Cô muốn làm bộ như chẳng có chuyện gì cả, nên làm sao thì cứ như thế, muốn đối xử với Thanh Phong như cũ, nhưng như thế lại quá buồn bực, cô không làm được. Cô không phải là người như thế.

Hay là, nói cho anh ấy biết?

Cũng không được, người ta là người đã có bạn gái rồi, cô còn mặt dày đi thổ lộ như thế thì coi sao được?

Nhưng tình cảm nam nữ vốn là chuyện bình thường, sao Minh Nguyệt lại không muốn thừa nhận nhỉ? Cô ấy biểu hiện như thế thật khiến người ta cảm thấy Thanh Phong là danh bất chính, ngôn bất thuận, như vậy chẳng phải thiệt thòi cho anh ấy rồi sao?

Mình đang suy nghĩ cái gì thế...

Lâm Nhạc Nhạc xoắn xuýt, sau đó cô ra một quyết định rất chi là vắn vẹo.

Cô sẽ nói chuyện này với Minh Nguyệt.

Thứ nhất là có thể bày tỏ nỗi khổ tương tư, thứ hai là để Minh Nguyệt biết rõ rằng Thanh Phong nhà cô ấy rất được hoan nghênh, phải đối tốt với anh ấy một chút. Lâm Nhạc Nhạc quyết định nói xong thì sẽ.... chuyển sang chơi trò khác. Cô không thể xem người mình thích như bạn bè bình thường được.

Tối đến, Lâm Nhạc Nhạc không vào chiến trường mà dẫn Minh Nguyệt tới chân núi tuyết.

Nhạc Nhạc: Minh Nguyệt, sao cô vẫn luôn không thừa nhận như thế?

Minh Nguyệt: Sao lại nói vậy?

Nhạc Nhạc: Tôi nói thật với cô vậy.

Nhạc Nhạc: Tôi thích Thanh Phong. Trước đây tôi vẫn luôn nghĩ nếu cô không phải là bạn gái của anh ấy thì tôi sẽ theo đuổi anh ấy.

Lâm Nhạc Nhạc gõ chữ âm âm, “Nhưng bây giờ tôi biết cô là bạn gái anh ấy rồi, tôi không hiểu sao cô lại phải che giấu chuyện này. Thanh Phong là người tốt, tôi chỉ hi vọng cô có thể đối xử tốt với anh ấy...” Cô còn chưa viết xong thì đã phát hiện ra Minh Nguyệt vừa trả lời một câu.

Minh Nguyệt: Cô không thể theo đuổi anh ấy được.

Trong lòng Lâm Nhạc Nhạc đột nhiên dâng lên một cảm giác bất lực. Cô không có dũng khí nói chuyện tiếp nữa, thậm chí cũng không muốn ở lại trò chơi này thêm một giây nào nữa, vì thế cô quyết đoán tắt game.

Tối đó, Lâm Nhạc Nhạc mất ngủ.

LINK Truyện:

Gian Thương Vồng Du <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/gian-thuong-vong-du-535607.html>

LINK Chương này:

Chương 7

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/gian-thuong-vong-du-535607/chuong-7.html>